

[Fibiger.]

Med Hensyn til Fjordfiskerne vil jeg sige det saadan, som det ogsaa staar i Bemærkningerne, at man maa være forberedt paa, at Fiskeyngelen vil have svært ved at finde ind gennem Slusen, saaledes at Fiskeriet af den Grund forringes, noget man er uhyre ængstelig for blandt Fjordfiskerne. Hvad angaar Havfiskeriet, ved man, at ikke alene Thyborønfiskerne, men ogsaa Fiskerne langs hele Kysten, fra Esbjerg, Harboøre og Hundested — det gav de Udtryk for, da de var herovre — ikke ønsker Sluser; for naar Strømmen er borte, vil Havnen ikke blive den Nødhavn for Fiskerne, som den er i Dag.

Ved dette Forslag, som er af uhyre stor Betydning, tilfredsstiller man ingen fuldt ud — saadan gaar det med Kompromisforslag. Min Indstilling er, at man maa prøve med Molerne; hvis de ikke opfylder deres Hensigt, kan man lukke, for saa har man i Virkeligheden faaet Spørgsmaalet klarat. Saa kunde man spare Resten af Pengene og som jeg nævnte med bedre Nytte anvende dem til at bygge Hanstholm Havn færdig. Jeg vilde saa gerne, at den højtærede Minister skulde opleve at se den færdig, om det bliver som Minister, ved jeg ikke, det kan jeg ikke spaa om, men at han kunde leve saa længe. Han er ganske vist endnu en ung, rask Mand, men med det Tempo, der hidtil har været, naar han det ikke, men det ærede Medlem Hr. Damsgaard, som jo er en ny Mand, han oplever det maaske. Jeg selv staar midt imellem ham og Ministeren. Jeg vilde ønske, at vi tre kunde opleve i Løbet af faa Aar at være til Stede ved Indvielsen af Hanstholm Havn. Det vilde være en stolt Oplevelse baade i Ministerens og mit Liv.

Holm: Ved Finanslovsforslagets første Behandling havde jeg Lejlighed til at omtale det saakaldte Thyborøn-Spørgsmaal temmelig udførligt, og jeg udtalte ved den Lejlighed, at det blev et af de største Spørgsmaal, som man i den nuværende Samling kommer til at beskæftige sig med. Naar man ser paa det Overslag, der nu foreligger, kan man sikkert ikke benægte dette.

Naar man skal tage Stilling til det foreliggende Lovforslag, maa man naturligvis tage Hensyn til de forskellige Interesser, som

berøres af Projektet; det er ikke alene Fiskeriinteresser, men ogsaa Søfartsinteresser og Landbrugsinteresser, der her konkurrerer med hinanden. Nu er det saa lykkeligt, at dette Projekt delvis imødekommer alle disse Interesser. Det maa nødvendigvis erkendes, at det ikke udelukkende er Thyborønfiskernes Tarv, der skal varetages. Disse Fiskere har paa en særdeles effektiv Maade understreget deres Ønske, og deres Ønske gaar jo ud paa at bevare den frie Indsejling, hvis det er muligt, blot ved at sikre den ved et Par kraftige Moler. Men Thyborønfiskerne er jo fornuftige Folk, saa jeg tror, at de ogsaa har med i deres Overvejelser, at den Mulighed kan komme til at foreligge, at denne Foranstaltning alene ikke er tilstrækkelig til Sikring af Forholdene deroppe. Naar de har fremhævet, at deres Ønske er den frie Gennemsejling, ligger der deri, at dette tilfredsstiller dem og imødekommer deres Ønsker paa den bedste Maade. Men Spørgsmaalet er, om ikke det foreliggende Lovforslag ogsaa er i Stand til at tjene Thyborønfiskerne paa tilfredsstillende Maade. Det vil afhænge af, om Sagkundskaben er i Stand til paa overbevisende Maade at godtgøre, at den blotte Tilvejebringelse af de to Dækmoler ikke er tilstrækkelig til at fjerne det Risikomoment og de Ulemper, der knytter sig til de nuværende Forhold. Her fremhæver Sagkundskaben med stor Styrke, at de nuværende Forhold indebærer Risiko, maaske baade for Liv og Ejendom, hvis man ikke bryder med den hidtil anvendte Forebyggelsesmetode — saaledes forstaar jeg i alt Fald de sagkyndige Udtalelser —, og det understreges, at der foreligger et Risikomoment ved den højtærede Ministers Udtalelser i Anledning af Stormfloden 1936, da der, som bekendt, fremkom en Henvendelse fra Beboerne i Thyborøn om, at der blev truffet Foranstaltninger til Sikring af deres Tilværelse.

Men der er ogsaa andre Ting end netop Risikomomentet, der spiller ind. Der er de Ulemper, som er forbundet med den umaaadelige Sandvandring, og mod den maa der træffes Foranstaltninger. Nu har vi Danske i en Aarrække gaaet og troet, at vi var Mestre i at bekæmpe Havets nedbrydende Virkning ved Opførelse af Høfder, og saa viser det sig, i alt Fald for Thyborøns Vedkom-